

ปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต ระดับปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

วันที่รับบทความ	21/04/2568
วันแก้ไขบทความ	21/11/2568
วันที่ตอบรับบทความ	24/11/2568

ชนาภัทร คงสี^{1,*}

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี 2) ศึกษาแรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี โดยกลุ่มตัวอย่างคือ นิสิตระดับปริญญาตรี จำนวน 310 คน จากคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาโดยผู้เชี่ยวชาญ และมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.89 การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ และวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) สถิติ F-test โดยกำหนดค่านัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ผลการวิจัยพบว่า นิสิตให้ความสำคัญต่อด้านมิตรภาพจากเพื่อนนิสิต ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม ด้านความรับผิดชอบ ด้านการยอมรับจากสังคม และด้านรางวัลและผลตอบแทน มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ($\bar{X} = 4.127$) ($\bar{X} = 4.080$) ($\bar{X} = 4.066$) ($\bar{X} = 4.019$) ($\bar{X} = 3.944$) ตามลำดับ ในขณะที่นิสิตให้ความสนใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ และกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเรียงตามลำดับดังนี้ ($\bar{X} = 4.245$) ($\bar{X} = 3.712$) ($\bar{X} = 3.597$) ($\bar{X} = 3.509$) ตามลำดับ เช่นเดียวกัน สำหรับผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา พบว่า เพศ ชั้นปี สาขาวิชา เกรดเฉลี่ย ต่างกัน มีการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

คำสำคัญ: การตัดสินใจ การเข้าร่วมกิจกรรม นิสิตระดับปริญญาตรี

^{1,*} คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ

อีเมล: chanapat.k@tsu.ac.th

Factors Influencing the Decision to Participate in Activities among Undergraduate Students of the Faculty of Economics and Business Administration, Thaksin University, Songkhla Campus

Received	21/04/2025
Revised	21/11/2025
Accepted	24/11/2025

Chanapat Kongsee^{1,*}

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study the personal factors influencing the decision to participate in activities among undergraduate students, and 2) to examine the motivations affecting the participation of undergraduate students in activities. The sample group consisted of 310 undergraduate students from the Faculty of Economics and Business Administration, Thaksin University, Songkhla Campus. The research instrument was a questionnaire that had been validated for content accuracy by experts and had a reliability coefficient of 0.89. The data analysis was conducted using descriptive statistics, including percentage, mean, and standard deviation, as well as multiple regression analysis and one-way analysis of variance (ANOVA) using the F-test, with a statistical significance level set at 0.05. The research findings revealed that the students placed high importance on friendship with fellow students, social participation, responsibility, social acceptance, and rewards and benefits, with average scores at high levels ($\bar{X} = 4.127$), ($\bar{X} = 4.080$), ($\bar{X} = 4.066$), ($\bar{X} = 4.019$), and ($\bar{X} = 3.944$), respectively. At the same time, the students showed great interest in participating in public service activities, academic activities, sports and recreational activities, and cultural activities, with average scores which were also at high levels ($\bar{X} = 4.245$), ($\bar{X} = 3.712$), ($\bar{X} = 3.597$), and ($\bar{X} = 3.509$), respectively. Furthermore, the analysis comparing the decision to participate in activities among undergraduate students from the Faculty of Economics and

---

^{1,*} Faculty of Economics and Business Administration, Thaksin University
email: chanapat.k@tsu.ac.th

Business Administration, Thaksin University, Songkhla Campus, indicated that gender, year of study, field of study, and GPA were statistically significant factors influencing students' decisions to participate in activities at the 0.05 significance level.

Keywords: Decision; Activity participation; Undergraduate students

บทนำ

ในยุคปัจจุบัน การเรียนการสอนในระดับอุดมศึกษาไม่ได้จำกัดอยู่เพียงในห้องเรียนเท่านั้น หากแต่ยังให้ความสำคัญกับกิจกรรมนอกหลักสูตรซึ่งมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาทักษะชีวิต ทักษะสังคม ความรับผิดชอบ และภาวะผู้นำของนิสิต อย่างไรก็ตาม การที่นิสิตจะตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหลายประการ ทั้งในด้านส่วนบุคคลและแรงจูงใจภายในตัวบุคคล การทำความเข้าใจถึงปัจจัยเหล่านี้จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการวางแผนพัฒนาและส่งเสริมกิจกรรมนิสิตของสถาบันการศึกษา จากการทบทวนวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง พบว่า งานวิจัยจำนวนมากระบุถึงบทบาทของแรงจูงใจทางสังคม มิตรภาพ การได้รับการยอมรับ และผลตอบแทน เป็นปัจจัยหลักที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม (Maslow, 1943) และ (McClelland, 1961) เช่นเดียวกับบริบทของมหาวิทยาลัยทักษิณ ซึ่งมีการจัดกิจกรรมอย่างหลากหลายและต่อเนื่อง แต่ระดับการเข้าร่วมของนิสิตในแต่ละชั้นปีหรือแต่ละกลุ่มกลับแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ งานวิจัยนี้จึงมีเป้าหมายเพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาให้กิจกรรมนิสิตมีคุณค่าและตรงกับความต้องการมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี
2. เพื่อศึกษาแรงจูงใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี

สมมุติฐานการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. แรงจูงใจแตกต่างกัน ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 - 4 คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ประจำปีการศึกษา 2566 จำนวน 1,364 คน ขนาดกลุ่มตัวอย่าง คือ นิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปี 2 - 4 คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา ประจำปีการศึกษา 2566 โดยกำหนดขนาดตามตัวอย่างตามตารางของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973)

โดยกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 และระดับความคลาดเคลื่อนที่ร้อยละ 5 ซึ่งได้จำนวนขนาดตัวอย่าง 310 ตัวอย่าง ดังนั้นขนาดกลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยครั้งนี้เท่ากับ 310 ตัวอย่าง

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

2.1 การวิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ส่วนที่ 1 ปัจจัยส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ ชั้นปี สาขาที่นิสิตกำลังศึกษาอยู่ โดยข้อความ เป็นปลายปิด (Closed ended Question) มีลักษณะเป็นคำตอบหลายตัวเลือก (Multiple Choice Question)

ส่วนที่ 2 แรงจูงใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา

ส่วนที่ 3 การตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรม ประกอบด้วย กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม และกิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์

ซึ่งแบบสอบถามในส่วนที่ 2 - 3 ข้อคำถามมีลักษณะเป็นคำถามแบบปลายปิดโดยใช้ระดับการวัดข้อมูลประมาณค่า (Rating Scale) ตามความคิดของลิเคิร์ต (Likert's Scale)

2.2 การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพของแบบสอบถาม ดังนี้

1) ศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง รวมถึงแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาเครื่องมือวิจัยให้มีความครอบคลุมเนื้อหาและสอดคล้องกับกรอบแนวคิดการวิจัย

2) นำแบบสอบถามฉบับร่างที่พัฒนาแล้วเสนอให้ผู้บริหารที่มีหน้าที่รับผิดชอบตรวจสอบความถูกต้อง ความครบถ้วนของเนื้อหา และความเหมาะสมของคำถาม

3) ทดสอบค่าความเที่ยงตรง (Validity) ของแบบสอบถามโดยนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ 3 คน เพื่อตรวจสอบความถูกต้องให้ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมเพื่อนำผลมาแก้ไขปรับปรุงให้สมบูรณ์และครอบคลุมความมุ่งหมายของงานในครั้งนี้ พบว่า ค่าดัชนีความสอดคล้อง IOC เท่ากับ 0.97 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่ยอมรับได้ คือ มีค่าระหว่าง 0.50 -1.00 (DeVellis, 2012)

4) การทดสอบค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถาม โดยนำแบบสอบถามจำนวน 30 ชุด ไปทดลองใช้ (Tryout) นิสิตคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของแบบสอบถาม และทำให้รู้ว่าผู้ตอบแบบสอบถามมีความเข้าใจในข้อคำถาม มากน้อยเพียงใด ด้วยวิธีการหา Cronbach's Alpha พบว่าข้อคำถามทุกข้อมีค่าความเชื่อมั่นตั้งแต่ 0.70 ขึ้นไป ซึ่งมีค่าระหว่าง $0 < \alpha < 1$ ค่าใกล้เคียงกับ 1 แสดงว่ามีความเชื่อมั่นสูง (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2553) จึงสามารถนำไปเก็บข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่างได้ โดยค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นของปัจจัยส่วนบุคคลที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรีคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ

มหาวิทยาลัยทักษิณ เท่ากับ 0.865 เมื่อแยกเป็นรายด้าน พบว่า กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม กิจกรรมด้านวิชาการ กิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์ และกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการมีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.747 0.793 0.828 และ 0.872 ตามลำดับ ในขณะที่ แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตระดับปริญญาตรี ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่น เท่ากับ 0.911 เมื่อแยกรายด้าน พบว่า แรงจูงใจด้านรางวัลและผลตอบแทน ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม ด้านมิตรภาพจากเพื่อนนิสิต ด้านการยอมรับจากสังคม และด้านความรับผิดชอบ มีค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.526 0.783 0.807 0.814 และ 0.870

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามแบบมีโครงสร้างเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล ซึ่งผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถามในรูปแบบออนไลน์ผ่านแพลตฟอร์ม Google Form เก็บ จากนิสิตระดับปริญญาตรี ชั้นปีที่ 2 ถึง ชั้นปีที่ 4 คณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา โดยแบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ข้อมูลเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนอกหลักสูตร และความคิดเห็นหรือข้อเสนอแนะเพิ่มเติม ทั้งนี้ ผู้วิจัยได้ดำเนินการเผยแพร่แบบสอบถามให้กับนิสิตผ่านช่องทางออนไลน์ ได้แก่ กลุ่มไลน์ของนิสิตแต่ละชั้นปี และช่องทางการสื่อสารของคณะ ซึ่งข้อมูลดังกล่าวได้นำมาวิเคราะห์ด้วยสถิติเชิงพรรณนา และวิเคราะห์เพิ่มเติมตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลประกอบด้วย 2 ส่วน ได้แก่ การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Inferential Statistics) รายละเอียดดังนี้

4.1 การวิเคราะห์เชิงพรรณนาใช้สถิติเชิงพรรณนา ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency), ร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่ออธิบายลักษณะของกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนแนวโน้มความคิดเห็นของนิสิตที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านแรงจูงใจ การมีส่วนร่วม

4.2 การทดสอบสมมติฐานการวิจัยใช้วิเคราะห์เปรียบเทียบและทำนายความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังนี้

1) ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (F-test: One-way ANOVA) เพื่อเปรียบเทียบความแตกต่างของการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตตามปัจจัยส่วนบุคคล เช่น เพศ ชั้นปี สาขาวิชา และเกรดเฉลี่ย ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ จะทำการเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธีของเชฟเฟ (Scheffé Method) โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ 0.05

2) ใช้การวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณ (Multiple Regression Analysis) เพื่อศึกษาผลของแรงจูงใจแต่ละด้านที่มีต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิต โดยมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ใช้ในการทดสอบคือ 0.05

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

สรุปผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ปัจจัยส่วนบุคคลที่นำมาพิจารณา ได้แก่ เพศ ชั้นปีการศึกษา สาขาวิชา และ ระดับผลการเรียน ซึ่งล้วนเป็นลักษณะพื้นฐานที่สามารถส่งผลต่อพฤติกรรมของนิสิตในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยนิสิตชายและหญิงอาจมีมุมมองและความสนใจที่แตกต่างกัน นิสิตชั้นปีต้นมักมีเวลามากกว่าชั้นปีปลายที่มีภาระด้านวิชาการเพิ่มขึ้น ขณะที่เกรดเฉลี่ยสะท้อนถึงทักษะในการบริหารเวลาและการจัดลำดับความสำคัญ และสาขาวิชาที่เรียนอาจเกี่ยวข้องกับภาระงานภาคปฏิบัติหรือกิจกรรมเฉพาะทางที่ทำให้ นิสิตบางกลุ่มมีโอกาสเข้าร่วมน้อยลง ปัจจัยเหล่านี้เมื่อพิจารณาร่วมกันจึงมีความเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ปัจจัยเหล่านี้มีความเกี่ยวข้องพฤติกรรมและแนวโน้มในการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ กล่าวคือ นิสิตที่มีเพศ ชั้นปี สาขาวิชา หรือเกรดเฉลี่ยต่างกัน มักมีระดับการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมแตกต่างกันไป มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

โดยสามารถวิเคราะห์รายละเอียดในแต่ละประเด็นได้ดังนี้

1.1 เพศ พบว่านิสิตเพศหญิงมีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมเฉลี่ยสูงกว่าเพศชาย โดยเพศหญิงมีค่าเฉลี่ยการเข้าร่วมกิจกรรมเท่ากับ 3.90 (S.D. = 0.72) ขณะที่เพศชายมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.60 (S.D. = 0.64) แสดงให้เห็นว่านิสิตเพศหญิงมีแนวโน้มให้ความสำคัญกับกิจกรรมมากกว่าเพศชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 4.427, p = 0.013$)

1.2 ชั้นปีการศึกษา พบว่านิสิตชั้นปีที่ 1 และ 2 มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมสูงสุด โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากันที่ 3.90 ขณะที่นิสิตชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยการเข้าร่วมกิจกรรมต่ำที่สุดที่ 3.40 (S.D. = 0.62) ซึ่งอาจสะท้อนถึงภาระด้านวิชาการของนิสิตชั้นปีสุดท้ายที่มีผลต่อโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรม ทั้งนี้ การเปรียบเทียบระหว่างชั้นปีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 13.503, p < 0.001$)

1.3 สาขาวิชา พบว่า นิสิตสาขาเศรษฐศาสตร์ การบัญชี และการค้าสมัยใหม่และนวัตกรรมบริการ มีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมสูงกว่าสาขาการประกอบการและการจัดการ ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด โดยผลการวิเคราะห์พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญ ($\bar{X} = 4.59, p = 0.001$) สะท้อนให้เห็นว่า เนื้อหาหรือลักษณะของกิจกรรมอาจเชื่อมโยงกับความสนใจเฉพาะของนิสิตแต่ละสาขา

1.4 ระดับผลการเรียน พบว่านิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยมากกว่า 3.50 มีค่าเฉลี่ยการเข้าร่วมกิจกรรมสูงที่สุดที่ 4.10 (S.D. = 0.72) ขณะที่กลุ่มที่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง 2.01-2.50 มีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 3.60 (S.D. = 0.67) โดยความแตกต่างระหว่างกลุ่มมีนัยสำคัญทางสถิติ ($F = 8.753, p < 0.001$) ซึ่งอาจบ่งชี้ว่านิสิตที่มีผลการเรียนดีมีทักษะในการบริหารเวลาและให้ความสำคัญกับกิจกรรมนอกหลักสูตรมากกว่า

โดยสรุป ปัจจัยส่วนบุคคลมีบทบาทสำคัญต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตในหลายมิติ ซึ่งผลการวิจัยสอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ และสะท้อนให้เห็นถึงความจำเป็นในการออกแบบกิจกรรมให้สอดคล้องกับลักษณะเฉพาะของนิสิตแต่ละกลุ่มเพื่อส่งเสริมการมีส่วนร่วมอย่างทั่วถึง

2. แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม โดยรวมแบ่งออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่

2.1 ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม จากการศึกษาสรุปได้ว่า นิสิตให้ความสำคัญต่อด้านการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.08, S.D. = 0.70$) โดยประเด็นที่มีคะแนนสูงที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทำให้ท่านพัฒนาทักษะของการทำงานร่วมกับผู้อื่น ($\bar{X} = 4.16, S.D. = 0.78$) รองลงมา การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทำให้ท่านเข้าใจการทำงานร่วมกันในสังคม ($\bar{X} = 4.04, S.D. = 0.78$) และการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตเป็นโอกาสทำประโยชน์และใช้ความสามารถของตนเองเพื่อสังคม ($\bar{X} = 4.03, S.D. = 0.82$) ตามลำดับ

2.2 ด้านการยอมรับจากสังคม จากการศึกษาสรุปได้ว่า นิสิตให้ความสำคัญต่อด้านการยอมรับจากสังคมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.01, S.D. = 0.73$) โดยประเด็นที่มีคะแนนสูงที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทำให้ได้รับการพัฒนาทักษะด้านความเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดีผ่าน ($\bar{X} = 4.08, S.D. = 0.78$) รองลงมาการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทำให้ได้รับการพัฒนาบุคลิกภาพเพื่อการวางตัวที่น่าเชื่อถือ ($\bar{X} = 3.99, S.D. = 0.82$) และการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทำให้มีโอกาสแสดงความรู้ทักษะต่าง ๆ และความสามารถของตนเอง ($\bar{X} = 3.98, S.D. = 0.86$) ตามลำดับ

2.3 ด้านมิตรภาพจากเพื่อนนิสิต จากการศึกษาสรุปได้ว่า นิสิตให้ความสำคัญต่อมิตรภาพจากเพื่อนนิสิตอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.12, S.D. = 0.74$) โดยประเด็นที่มีคะแนนสูงที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทำให้ได้พบปะเพื่อนนิสิตในคณะและต่างคณะเพิ่มมากขึ้น ($\bar{X} = 4.26, S.D. = 0.78$) รองลงมาการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทำให้มีมนุษยสัมพันธ์ที่ดีขึ้น ($\bar{X} = 4.07, S.D. = 0.8.7$) และการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทำให้ท่านมีโอกาสแลกเปลี่ยนความรู้รวมถึงประสบการณ์ และความคิดเห็นระหว่างเพื่อนนิสิตด้วยกันมากขึ้น ($\bar{X} = 4.05, S.D. = 0.87$) ตามลำดับ

2.4 ด้านความรับผิดชอบ จากการศึกษาสรุปได้ว่า นิสิตให้ความสำคัญต่อด้านความรับผิดชอบ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.06, S.D. = 0.72$) โดยประเด็นที่มีคะแนนสูงที่สุด คือ การเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตทำให้รู้สึกมีความอดทนอดกลั้น ในการทำงานให้สำเร็จลุล่วงมากขึ้น ($\bar{X} = 4.13, S.D. =$

0.75) รองลงมาการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินทำให้รู้สึกมีระเบียบวินัย รักษาเวลา และมีความรับผิดชอบมากขึ้น ($\bar{X} = 4.04$, S.D. = 0.86) และการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินช่วยฝึกฝนให้สามารถทำงานจนบรรลุผลสำเร็จได้โดยไม่ต้องมีคนมากำกับดูแล ($\bar{X} = 4.01$, S.D. = 0.86) ตามลำดับ

2.5 ด้านรางวัลและผลตอบแทน จากการศึกษาสรุปได้ว่า นิตินให้ความสำคัญ ต่อด้านรางวัลและผลตอบแทน อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.94$, S.D. = 0.63) โดยประเด็นที่มีคะแนนสูงที่สุด คือ รู้สึกว่าการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินจำเป็นต้องมีรางวัลและผลตอบแทน เช่น การเทียบชั่วโมงกิจกรรมทุนการศึกษา เบี้ยเลี้ยง ($\bar{X} = 4.30$, S.D. = 0.91) รองลงมา รู้สึกว่าสวัสดิการต่าง ๆ เช่น อาหารกลางวัน อาหารว่าง ที่ได้รับผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมนิตินมีความเหมาะสม ($\bar{X} = 3.98$, S.D. = 0.85) รู้สึกว่าสวัสดิการต่าง ๆ เช่น อาหารกลางวัน อาหารว่าง ที่ได้รับผ่านการเข้าร่วมกิจกรรมนิติน สอดคล้องความต้องการ ($\bar{X} = 3.85$, S.D. = 0.90) และสามารถเข้าร่วมกิจกรรมนิตินได้แม้จะไม่ได้รับค่าตอบแทนรางวัล หรือ เบี้ยเลี้ยง ($\bar{X} = 3.64$, S.D. = 1.04) ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของแรงจูงใจทั้ง 5 ด้าน พบว่าโดยภาพรวมแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมของนิตินอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.04$) เมื่อพิจารณา เปรียบเทียบ ตามลำดับความสำคัญ พบว่าด้านมิตรภาพจากเพื่อนนิติน เป็นแรงจูงใจที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด ($\bar{X} = 4.12$) รองลงมาคือ ด้านการมีส่วนร่วมในสังคม ($\bar{X} = 4.08$) และ ด้านความรับผิดชอบ ($\bar{X} = 4.06$) ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นกลุ่มที่มีความสำคัญสูง ในขณะที่ ด้านการยอมรับจากสังคม ($\bar{X} = 4.01$) และ ด้านรางวัลและผลตอบแทน เป็นปัจจัยที่มีความสำคัญในระดับรองลงมา โดย ด้านรางวัลและผลตอบแทน เป็นปัจจัยที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.94$) ข้อมูลนี้ชี้ให้เห็นว่าแรงจูงใจทางสังคมและการสร้างความสัมพันธ์เป็นปัจจัยผลักดันหลักในการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิติน

3. การตัดสินใจเข้าร่วมตามลักษณะกิจกรรม

ลักษณะกิจกรรม โดยรวมแบ่งออกเป็น 4 ประเภท ได้แก่

3.1 กิจกรรมด้านวิชาการ จากการศึกษาสรุปได้ว่า นิตินให้ความสนใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านวิชาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.71$, S.D. = 0.78) โดยกิจกรรมที่นิตินสนใจมากที่สุดคือ กิจกรรมส่งเสริมผู้ประกอบการ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.89) รองลงมา กิจกรรมพัฒนาทักษะทางด้าน Program Computer ($\bar{X} = 4.06$, S.D. = 1.01) กิจกรรมพัฒนาทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ($\bar{X} = 3.78$, S.D. = 1.10) กิจกรรมแข่งขันทักษะวิชาการ ($\bar{X} = 3.33$, S.D. = 1.23) และกิจกรรมประชุมสัมมนาผู้นำนิตินภายในคณะ ($\bar{X} = 3.13$, S.D. = 1.21) ตามลำดับ

3.2 กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ จากการศึกษาสรุปได้ว่า นิตินให้ความสนใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.59$, S.D. = 1.00) โดยกิจกรรมที่นิตินสนใจมากที่สุดคือ กิจกรรมส่งเสริมพัฒนาบุคลิกภาพและทัศนคติ ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.94)

รองลงมา กิจกรรมแข่งขันกีฬาภายในคณะ ($\bar{X} = 3.60$, S.D. = 1.27) กิจกรรมแข่งขันกีฬามหาวิทยาลัย ($\bar{X} = 3.57$, S.D. = 1.29) กิจกรรมกีฬาภาคีเครือข่ายสถาบันอุดมศึกษา ($\bar{X} = 3.47$, S.D. = 1.27) และ กิจกรรมประกวดความสามารถ เช่น พิธีกร ร้องเพลง ผู้นำเชียร์ คทากร ($\bar{X} = 3.09$, S.D. = 1.38) ตามลำดับ

3.3 กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม จากการศึกษาสรุปได้ว่า นิสิตให้ความสนใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.50$, S.D. = 1.05) โดยกิจกรรมที่นิสิตสนใจมากที่สุด คือ กิจกรรมสืบสานประเพณีสำคัญทางศาสนา เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง ($\bar{X} = 3.77$, S.D. = 1.07) รองลงมา กิจกรรมทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น สารทเดือนสิบ ลากพระ ($\bar{X} = 3.58$, S.D. = 1.14) และกิจกรรมสร้างขวัญและกำลังใจ เช่น พิธีไหว้ครู บายศรีสู่ขวัญ ทำบุญคณะ ($\bar{X} = 3.17$, S.D. = 1.27) ตามลำดับ

3.4 กิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์ จากการศึกษาสรุปได้ว่า นิสิตให้ความสนใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์ อยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.19$, S.D. = 0.74) โดยกิจกรรมที่นิสิตสนใจมากที่สุด คือ กิจกรรมส่งเสริม อนุรักษ์ และฟื้นฟูสิ่งแวดล้อม ($\bar{X} = 4.29$, S.D. = 0.79) รองลงมา กิจกรรมพัฒนาคุณภาพชีวิตเด็กด้อยโอกาส ($\bar{X} = 4.24$, S.D. = 0.84) และกิจกรรมค่ายอาสาพัฒนาชุมชน ($\bar{X} = 4.05$, S.D. = 0.95) ตามลำดับ

จากการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของลักษณะกิจกรรมทั้ง 4 ประเภท พบว่าโดยรวมนิสิตให้ความสนใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับ มาก ($\bar{X} = 3.75$) เมื่อพิจารณา เปรียบเทียบ ตามประเภทแล้ว กิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยความสนใจสูงสุดอย่างชัดเจน ($\bar{X} = 4.19$) รองลงมาคือ กิจกรรมด้านวิชาการ ($\bar{X} = 3.71$) และกิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ ($\bar{X} = 3.59$) ตามลำดับ โดย กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นประเภทกิจกรรมที่นิสิตมีความสนใจต่ำที่สุด ($\bar{X} = 3.50$) ผลการวิเคราะห์นี้มีความ สอดคล้อง กับแรงจูงใจด้านการมีส่วนร่วมในสังคมที่พบในหัวข้อที่ 2 อย่างชัดเจน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ปัจจัยส่วนบุคคล

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยส่วนบุคคล มีความสัมพันธ์ต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมของนิสิตอย่าง มีนัยสำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในด้าน เพศ พบว่านิสิตเพศหญิงมีระดับการเข้าร่วมกิจกรรมเฉลี่ยสูงกว่า เพศชายอย่างชัดเจน นัยสำคัญนี้สามารถอธิบายได้ตามแนวคิดของ ทฤษฎีบทบาททางเพศ (Gender Role Theory) ซึ่งชี้ว่าบทบาททางสังคมมักส่งเสริมให้เพศหญิงมีพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างบุคคลและการเข้าสังคมที่สูงกว่า สอดคล้องกับงานวิจัยของ (นันทพล พันธุ์เดช, 2560) ที่พบความเชื่อมโยงในลักษณะเดียวกัน นอกจากนี้ ชั้นปีการศึกษาพบว่า พบว่า ชั้นปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ย

การเข้าร่วมต่ำสุด และ สาขาวิชา สะท้อนถึงข้อจำกัดด้านทรัพยากรเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาระงานวิชาการที่เพิ่มขึ้นในชั้นปีสุดท้าย นัยสำคัญนี้อาจอธิบายได้ด้วย ทฤษฎีทางเลือกเชิงเหตุผล (Rational Choice Theory) ที่มองว่าการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมเป็นการประเมินความคุ้มค่าระหว่าง ผลตอบแทน กับ ต้นทุน (เวลา) และนิสิตตัดสินใจหลีกเลี่ยงกิจกรรมเพื่อลดต้นทุนด้านเวลาในการทำภาระงานวิชาการที่สำคัญกว่า อย่างไรก็ตามในทางกลับกัน ระดับผลการเรียน ของนิสิตที่มีเกรดเฉลี่ยสูง กลับมีอัตราการเข้าร่วมกิจกรรมสูงที่สุด ซึ่งอาจบ่งชี้ถึงความสามารถในการบริหารเวลาและการจัดลำดับความสำคัญที่ยอดเยี่ยมของนิสิตกลุ่มนี้ (Pasarella & Terenzini, 2005)

2. แรงจูงใจที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

ผลการวิจัยยืนยันว่า แรงจูงใจ โดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยนิสิตให้ความสำคัญกับ ด้านมิตรภาพ จากเพื่อนนิสิตสูงที่สุดอย่างมีนัยสำคัญ สะท้อนให้เห็นถึงอิทธิพลของแรงจูงใจภายในที่ถูกขับเคลื่อนด้วยความต้องการทางสังคม การเข้าร่วมกิจกรรมจึงตอบสนอง ความต้องการความรักและการเป็นเจ้าของ (Belongingness Needs) ตามแนวคิดของ มาสโลว์ (Maslow's Hierarchy of Needs) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ (Baumeister & Leary, 1995) ที่เน้นย้ำความต้องการสร้างความผูกพันระหว่างบุคคลในฐานะแรงจูงใจพื้นฐานของมนุษย์ นอกจากนี้การตัดสินใจเข้าร่วมยังถูกมองเป็นการลงทุนเพื่อสร้างเครือข่ายและความสัมพันธ์ที่เป็นประโยชน์ตามแนวคิด ทฤษฎีสัมพันธภาพทางสังคม (Social Exchange Theory) อย่างไรก็ตาม ผลการวิจัยยังค้นพบนัยสำคัญที่แตกต่าง โดยด้านรางวัลและผลตอบแทน มีค่าเฉลี่ยโดยภาพรวมต่ำที่สุด แต่ประเด็นย่อยที่ว่า การเข้าร่วมกิจกรรมจำเป็นต้องมีรางวัลและผลตอบแทน กลับมีค่าเฉลี่ยสูงที่สุดอย่างมีนัยสำคัญ บ่งชี้ว่าการเข้าร่วมไม่ได้ถูกขับเคลื่อนด้วยความต้องการรางวัลโดยตรง แต่ถูกขับเคลื่อนด้วย แรงจูงใจภายนอกในเชิงภาระผูกพัน (External Regulation) ตามกรอบของทฤษฎีการกำหนดใจตนเอง (Self-Determination Theory - SDT) นั่นคือนิสิตเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อปฏิบัติตาม เงื่อนไขภายนอก (เช่น การเทียบชั่วโมงกิจกรรม) มากกว่าความต้องการสิ่งตอบแทนจากกิจกรรมนั้น ๆ โดยตรง ซึ่งเป็นข้อเสนอเชิงวิชาการที่แตกต่างที่ควรได้รับการพิจารณาในการออกแบบกิจกรรม

3. การตัดสินใจเข้าร่วมตามลักษณะกิจกรรม

ผลการวิเคราะห์ถดถอยพหุคูณยืนยันว่าแรงจูงใจแต่ละด้านมีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมแต่ละประเภทแตกต่างกัน ดังนี้ กิจกรรมด้านวิชาการ การเข้าร่วมถูกขับเคลื่อนด้วย แรงจูงใจภายในเป็นหลัก โดยเฉพาะการมีส่วนร่วมในสังคม และ ความรับผิดชอบ ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ Deci and Ryan, (2000, pp. 234-238) ที่ระบุว่า แรงจูงใจในกิจกรรมที่เน้นการพัฒนาทักษะจะมาจากความต้องการการควบคุมตนเองและความสามารถส่วนบุคคลเป็นสำคัญ ขณะที่ รางวัลและผลตอบแทน ไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ ในส่วนของ กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ การที่นิสิตให้ความสนใจใน

การพัฒนาบุคลิกภาพสูง สะท้อนถึง แรงจูงใจด้านความสามารถและความเชี่ยวชาญ (Competence Motivation) และความต้องการพัฒนาตนเอง ซึ่งเชื่อมโยงกับแนวคิด Impression Management ของ Leary and Kowalski (1990, pp. 34-47) ที่บุคคลเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อจัดการภาพลักษณ์ของตนเองให้ดีขึ้น ในส่วนของ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม การเข้าร่วมมักถูกกระตุ้นจากแรงจูงใจภายนอก เป็นสำคัญ โดยเฉพาะ รางวัลและผลตอบแทน เพื่อชดเชยเวลาที่ต้องใช้ในการเตรียมตัวกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวข้องกับวิชาชีพโดยตรง ขณะที่การเข้าร่วมใน กิจกรรมด้านการบำเพ็ญประโยชน์ ถูกขับเคลื่อนด้วย แรงจูงใจภายในเชิงจิตสาธารณะ (Altruistic Motivation) โดยการมีส่วนร่วมในสังคม และ ความรับผิดชอบ มีอิทธิพลเชิงบวกสูงที่สุด ส่วนการยอมรับจากสังคม และ มิตรภาพจากเพื่อนนิสิต กลับไม่มีอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ ข้อค้นพบนี้เสริมว่าการตัดสินใจเข้าร่วมถูกขับเคลื่อนด้วยความรู้สึกถึงหน้าที่ต่อสังคม สอดคล้องกับแนวคิดของ Putnam (2000, p. 23) ที่กล่าวถึงการมีส่วนร่วมทางสังคมช่วยเสริมสร้างทุนทางสังคม (Social Capital) มากกว่าการแสวงหาผลตอบแทนทางสังคมส่วนบุคคล

4. ปัญหาและอุปสรรค

ผลการศึกษาพบว่า นิสิตคณะเศรษฐศาสตร์และบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยทักษิณ วิทยาเขตสงขลา เผชิญกับปัญหาและอุปสรรคที่ส่งผลต่อการตัดสินใจเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมหาวิทยาลัย อย่างมีนัยสำคัญ โดยเฉพาะในบริบทของนิสิตที่มีภาระทางวิชาการสูง และมีลักษณะการเรียนรู้ที่ต้องใช้เวลาในการวิเคราะห์และทำความเข้าใจเชิงลึกหนึ่งในปัญหาหลักที่พบ คือ การประชาสัมพันธ์กิจกรรมที่ไม่ทั่วถึงของนิสิตระบุว่าไม่ได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับกิจกรรมอย่างครบถ้วนหรือทันเวลา อันอาจเกิดจากการใช้ช่องทางการสื่อสารที่ไม่หลากหลายหรือไม่สอดคล้องกับพฤติกรรมการรับข้อมูลของนิสิต เช่น การประกาศผ่านแผ่นบอร์ด กลุ่มไลน์เฉพาะ หรือการแจ้งผ่านเจ้าหน้าที่โดยตรง ซึ่งส่งผลให้นิสิตไม่สามารถวางแผนล่วงหน้าในการเข้าร่วมกิจกรรมได้ ลักษณะของกิจกรรมที่ไม่น่าสนใจก็เป็นอีกหนึ่งอุปสรรคที่สำคัญ โดยกลุ่มตัวอย่างมองว่ากิจกรรมขาดความน่าสนใจ ความแปลกใหม่ หรือไม่เชื่อมโยงกับความรู้และทักษะในสาขาวิชาของตน นิสิตส่วนใหญ่ต้องการกิจกรรมที่สอดคล้องกับการเรียน เช่น การจัดเวิร์กช็อปเกี่ยวกับการเงิน การลงทุน การบริหารจัดการ หรือการอบรมเชิงวิชาชีพที่สามารถต่อยอดสู่ตลาดแรงงานได้ นอกจากนี้ นิสิตจำนวนไม่น้อยยังมองว่าการเข้าร่วมกิจกรรมส่งผลกระทบต่อการเรียนของนิสิตโดยรู้สึกว่าการกิจกรรมสร้างความยุ่งยาก เหนื่อยล้า หรือรบกวนเวลาที่ใช้สำหรับการศึกษา ทบทวนบทเรียน หรือทำรายงาน โดยเฉพาะกิจกรรมที่จัดขึ้นในช่วงกลางภาคและปลายภาคเรียน ในขณะเดียวกัน นิสิตระบุว่า การเข้าร่วมกิจกรรมกระทบต่อเวลาส่วนตัว เช่น การพักผ่อน การอ่านหนังสือ หรือการประกอบกิจกรรมอื่นที่จำเป็น ส่งผลให้ขาดความสมดุลระหว่างชีวิตส่วนตัวกับกิจกรรมส่วนรวม อีกทั้งยังมีนิสิตที่มองว่ากิจกรรมไม่ก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หรือเป็นกิจกรรมที่ถูกกำหนดให้เข้าร่วมโดยขาดแรงจูงใจที่เพียงพอ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 กิจกรรมด้านวิชาการ ควรออกแบบกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นิสิตได้แสดงศักยภาพทางด้านวิชาการอย่างเต็มที่ รวมถึงเน้นการสร้างคุณค่าต่อสังคมผ่านการใช้ความรู้ความสามารถในทางที่เป็นประโยชน์ ทั้งนี้การใช้รางวัลหรือการเผยแพร่ผลงาน เช่น การนำเสนอในเวทีวิชาการหรือการตีพิมพ์บทความวิจัย ถือเป็นแรงจูงใจสำคัญที่ช่วยกระตุ้นให้นิสิตเกิดความภาคภูมิใจในตนเองและมีความต้องการที่จะเข้าร่วมกิจกรรมมากยิ่งขึ้น

1.2 กิจกรรมด้านกีฬาและนันทนาการ ควรเน้นความสนุกสนานและบรรยากาศที่เป็นกันเอง เพื่อให้ นิสิตรู้สึกผ่อนคลาย จากการเรียน อีกทั้งควรส่งเสริมการสร้างเครือข่ายความสัมพันธ์และมิตรภาพระหว่าง นิสิตในรูปแบบของทีมเวิร์ก หรือการร่วมมือกันเป็นกลุ่ม รวมถึงการจัดสรรรางวัลที่เหมาะสมกับประเภทของกิจกรรมก็จะช่วยเพิ่มแรงจูงใจและส่งเสริมการมีส่วนร่วมได้เป็นอย่างดี

1.3 กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ควรใช้รางวัลและผลตอบแทนเป็นแรงจูงใจหลักควบคู่ไปกับการสร้างบรรยากาศที่ส่งเสริมความเป็นมิตร ความร่วมมือ และการมีส่วนร่วมในชุมชน ทั้งนี้ กิจกรรมในลักษณะนี้ควรแสดงออกถึงอัตลักษณ์และความภาคภูมิใจในวัฒนธรรมท้องถิ่นหรือศิลปะด้านต่าง ๆ เพื่อสร้างแรงบันดาลใจให้กับผู้เข้าร่วม

1.4 กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ควรมุ่งเน้นการสร้างโอกาสให้นิสิตได้มีส่วนร่วมในการพัฒนาชุมชนหรือช่วยเหลือสังคม เพื่อปลูกฝังความมีจิตสาธารณะและความรับผิดชอบต่อสังคม โดยอาจมีการให้รางวัลหรือการยกย่องในรูปแบบต่าง ๆ เป็นแรงกระตุ้นเสริม เพื่อให้เกิดความภาคภูมิใจและต้องการมีส่วนร่วมอย่างต่อเนื่องในกิจกรรมประเภทนี้

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรวิเคราะห์บุคลิกภาพและแรงจูงใจภายใน เช่น ความสนใจด้านสุขภาพ ความต้องการพัฒนาทักษะ และความท้าทายส่วนตัว ที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมกีฬาและนันทนาการ

2.2 ศึกษาบริบททางวัฒนธรรม ประสบการณ์ในอดีต และปัจจัยด้านจิตวิทยา เพื่อเข้าใจพฤติกรรมของผู้เข้าร่วมอย่างลึกซึ้ง

2.3 พัฒนาแนวทางการใช้รางวัลที่เหมาะสม โดยศึกษารูปแบบที่ส่งผลต่อแรงจูงใจมากที่สุด พร้อมลดผลกระทบจากแรงกดดันทางสังคม

2.4 ใช้วิจัยเชิงคุณภาพ เช่น การสัมภาษณ์เชิงลึก หรือกรณีศึกษา เพื่อเจาะลึกปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรม

2.5 ทดลองใช้กลยุทธ์กระตุ้นแรงจูงใจที่หลากหลาย พร้อมประเมินผลในระยะยาว เพื่อหาแนวทางที่มีประสิทธิภาพสูงสุด

บรรณานุกรม

- กัลยา วานิชย์บัญชา. (2553). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. (พิมพ์ครั้งที่ 16). กรุงเทพมหานคร: ธรรมสาร.
- ณัฐพันธ์ เขจรนันท์. (2551). พฤติกรรมองค์กร. กรุงเทพมหานคร: ซีเอ็ดยูเคชั่น.
- ทานตะวัน อินทร์จันทร์. (2546). การมีส่วนร่วมของคณะกรรมการชุมชนในการพัฒนาชุมชนย่อยในเขตเทศบาลเมืองลำพูน. การค้นคว้าแบบอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ธนวัฒน์ คำภีลานนท์. (2550). การมีส่วนร่วมของกรรมการชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่น เทศบาลเมืองคูคต จังหวัดปทุมธานี. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร.
- นันทพล พันธุ์เดช. (2560). ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ. สารนิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและเอกชน มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.
- ปฐมวงศ์ สีหาเสนา. (2557). แรงจูงใจในการปฏิบัติของบุคลากรเทศบาลตำบลค่ายเนินวงตำบลบางกะจะ อำเภอจันทบุรี จังหวัดจันทบุรี. สารนิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการ มหาวิทยาลัยบูรพา.
- มัลลิกา วีระชัย และประดิษฐา นาครักษา. (2557) สภาพและปัญหาการจัดกิจกรรมของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. กรุงเทพมหานคร: สถาบันวิจัยและพัฒนา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.
- อภิญา อภิสทิธีวณิช และธีรพัฒน์ วงศ์คุ้มสิน. (2553). บุคลิกภาพ มิตรภาพการเห็นคุณค่าในตนเองและความสุขของนิสิตระดับปริญญาตรี. *จิตเวชวิทยาสาร*. 26(3), น.18–30. <https://he01.tci-thaijo.org/index.php/APPJ/article/view/99667>.
- Baumeister, R. F., & Leary, M. R. (1995). The need to belong: Desire for interpersonal attachments as a fundamental human motivation. *Psychological Bulletin* 117(3), pp. 497–529. https://archive.org/download/BaumeisterAndLeary/baumeister%20and%20leary_text.pdf.
- Deci, E. L., & Ryan, R. M. (2000). The "what" and "why" of goal pursuits: Human needs and the self-determination of behavior. *Psychological Inquiry*. 11(4), pp. 227-268. https://selfdeterminationtheory.org/SDT/documents/2000_DeciRyan_PIWhatWhy.pdf.

-
- Deci, E. L., Koestner, R., & Ryan, R. M. (2001). Extrinsic Rewards and Intrinsic Motivation in Education: Reconsidered Once Again. **Review of Educational Research**. 71(1), pp. 1-27. https://selfdeterminationtheory.org/SDT/documents/2001_DeciKoestnerRyan.pdf.
- DeVellis, R. F. (2012). **Scale development: Theory and applications**. (3rd ed). Thousand Oaks, CA: SAGE Publications, Inc.
- Korpi, W. (1978). **The working class in welfare Capitalism**. London: Routledge & Kegan Paul.
- Leary, M. R., & Kowalski, R. M. (1990). Impression management: A literature review and two-component model. **Psychological Bulletin**. 107(1), pp.34-47. http://www.communicationcache.com/uploads/1/0/8/8/10887248/impression_management-_a_literature_review_and_two-component_model.pdf
- Maslow, A. H. (1943). A theory of human motivation. **Psychological Review**. 50(4), pp. 370-396. https://psychclassics.yorku.ca/Maslow/motivation.htm?utm_source=copilot.com.
- McClelland, D. C. (1961). **The achieving society**. Princeton, NJ: Van Nostrand.
- Putnam, R. D. (2000). **Bowling Alone: The Collapse and Revival of American Community**. New York: Simon & Schuster.
- Pascarella, E. T., & Terenzini, P. T. (2005). **How college affects students: A third decade of research**. (Vol. 2) San Francisco: Jossey-Bass.
- Weiss, M. R., & Smith, A. L. (2002). Friendship quality in youth sport: Relationship to age, gender, and motivation variables. **Journal of Sport & Exercise Psychology**. 24(4), pp. 420-437. <https://journals.humankinetics.com/abstract/journals/jsep/24/4/article-p420.xml>.
- Yamane, T. (1973). **Statistics: An introductory analysis**. (3rd ed). New York: Harper & Row.